

1. ΤΟΥ ΑΓΙΩΡΗ (Τραγούδι χορωδίας - μη χορευτικό)

Άγιε μ' Αγιώρη καλά το λέει τ' αηδόνι
καλά το λέει τ' αηδόνι μεσ' του Γουλά τ' αλώνι.
(αλλιώς : καλά το λέει τ' αηδόνι στις εκκλησιάς τ' αλώνι)
Πολλές φορές με γλύτωσες βρ' Αγιώρη
καλά το λέει τ' αηδόνι απ' των Τουρκών τα χέρια
και τούτην ώρα γλύτωμε βρ' Αγιώρη
καλά το λέει τ' αηδόνι μεγάλο τ' όνομά σου.
Θα φέρω λίτρες το κερί βρ' Αγιώρη
καλά το λέει τ' αηδόνι κ' αμάξια το λιβάνι
και τα βουβαλοτόμαρα βρ' Αγιώρη
καλά το λέει τ' αηδόνι να κουβαλάν το λάδι.
Να φτιάξω την Αγιά Σοφιά βρ' Αγιώρη
καλά το λέει τ' αηδόνι το μέγα Μοναστήρι
να βάλω μέσα καλογριές βρ' Αγιώρη
καλά το λέει τ' αηδόνι κι απ' έξω καλογέρους
και αυτό το γέρο γούμενο βρ' Αγιώρη
καλά το λέει τ' αηδόνι να τους ξομολογεί.
Πανηγυράκι γίνεται βρ' Αγιώρη
καλά το λέει τ' αηδόνι στις εκκλησιάς τ' αλώνι
που 'κει φυσάνε οι τέσσερις βρ' Αγιώρη
καλά το λέει τ' αηδόνι και συνεμπάζουν δέκα.
Και η Μάρω με τη μάνα της βρ' Αγιώρη
καλά το λέει τ' αηδόνι τρογύρω το μαζώνει
και η μάνα της της έλεγε βρ' Αγιώρη
καλά το λέει τ' αηδόνι έβγα Μάρω απ' τ' αλώνι
να μην σε κρούξει ο κουρνιαχτός βρ' Αγιώρη
καλά το λέει τ' αηδόνι και σε μαυρίσει ο ήλιος.
– Εγώ τον ήλιο αγαπώ βρ' Αγιώρη
καλά το λέει τ' αηδόνι τον κουρνιαχτό τον θέλω

2. ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΜΠΗΚΑ ΣΤΟ ΧΟΡΟ

Τώρα που μπήκα στο χορό να τραγουδήσω θέλω
ωχ! ν' ανοίξω τι ν' ανοίξω την καρδούλα μου κυρά μου.
Ν' ανοίξω την καρδούλα μου να την ελελουδίσω
ωχ! τα λέλουδα, τα λέλουδα θέλουν δροσιά κυρά μου
τα λέλουδα θέλουν δροσιά τα κυπαρίσσια αέρα
ωχ! τα νιάτα με τα νιάτα με τη λεβεντιά κυρά μου.
τα νιάτα με τη λεβεντιά δεν έρχονται όλη μέρα
άει ντουνιά μου, άει ντουνιά μου δε σε χάρηκε η καρδιά μου
άει ντουνιά μου πενεμένε δε σε χάρηκα καημένε

Αιντε μωρέ καπέ ντουσιά με μένα μην παινιέσαι
τι εγώ 'μουν που σε γλένταγα και τώρα μ' απαρνιέσαι.
Στους ουρανούς θε ν' ανεβώ στα σύννεφα να κάτσω
ωχ! να πάρω πε- να πάρω πένα και χαρτί κυρά μου
να πάρω πένα και χαρτί, χαρτί και καλαμάρι
ωχ! να γράψω τι να γράψω για τον έρωτα κυρά μου
να γράψω για τον έρωτα να στείλω της αγάπης.
Έρωτά μου έρωτά μου, δε σε χάρηκε η καρδιά μου
έρωτά μου έρωτά μου, δε ρωτάς για τ' όνομά μου
έρωτα πανάθεμά σε τυραννείς και δε λυπάσαι.
Ο έρωτας δεν είν' ανθός να μαραθεί να πέσει
παρά είναι βάτος και αγκαθιά και αλίμονο, όποιον μπλέξει.

Με το τραγούδι αυτό συνήθως αρχίζει ο πρώτος χορός της άνοιξης τόσο πάνω στο
βράχο του Γουλιά όσο και στο Αλώνι του Παπαγιάννη.

3. ΤΑ ΛΑΜΠΟΚΥΡΙΑΚΑ (ΛΑΜΠΙΡΟΤΣΥΡΙΑΚΑ)

Μα 'ρθαν τα Λαμποτσύριακα μάι το Χριστό, μάι το Χριστό.
Χριστέ και αληθινέ μου μα 'ρθε και μια Λαμπρίτσα.
Να ρίξει ο Απρίλης δυο νερά μάι το Χριστό, μάι το Χριστό.
Χριστέ και αληθινέ μου κ' ο Μάης άλλο ένα
Να δεις κουλούρες τη Λαμπρή μάι το Χριστό μάι το Χριστό
Χριστέ και αληθινέ μου και προσφορές μεγάλες.
Στολίζει η χήρα τον υγιό μάι το Χριστό, μάι το Χριστό.
Χριστέ και αληθινέ μου να πάει να μεταλάβει.
Και απ' το πολύ το στόλισμα μάι το Χριστό, μάι το Χριστό.
Χριστέ και αληθινέ μου κ' απ' το πολύ μελάνι.
Εσφάλारे το χέρι του μάι το Χριστό, μάι το Χριστό.
Χριστέ και αληθινέ μου κ' εχύθει το μελάνι
Κ' έπνιξε ο νιος τα ρούχα του μάι το Χριστό μάι το Χριστό
Χριστέ και αληθινέ μου και τα μεταξωτά του
Κ' ευθείς τελάλη έβαλε μάι το Χριστό μάι το Χριστό
Χριστέ και αληθινέ μου και ευθείς τελάλη βάζει
Ποιος έχει μοσχοσάπουνο μάι το Χριστό μάι το Χριστό
Χριστέ κ αληθινέ μου ποιος έχει αφράτο μήλο
Να πλύνει ο νιος τα ρούχα του μάι το Χριστό μάι το Χριστό
Χριστέ κ αληθινέ μου να πάει να μεταλάβει.
Εγώ χω μοσχοσάπουνο μάι το Χριστό μάι το Χριστό
Χριστέ και αληθινέ μου εγώ έχω αφράτο μήλο
Να πλύνει ο νιος τα ρούχα του μάι το Χριστό μάι το Χριστό

Χριστέ και αληθινέ μου και τα μεταξωτά του.

Όταν το φαινόμενο του τσιτακισμού ήταν πολύ πιο έντονο το τραγούδι λεγόταν Λαμπροτσύριακα και τραγουδιόταν ως εξής: Μα 'ρθαν τα Λαμποτσύριακα / μάλι το Χριστό, μάλι το Χριστό. / Χριστέ τσαι αληθινέ μου / μα 'ρθε τσαι μια Λαμπρίτσα...

4. Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Ο Πέτρος μωρέ, ο Πε ο Πέτρος εροβόλαγε,
Άιντε(v) ο Πέτρος εροβόλαγεν από ψηλή ραχούλα
Μωρέ και στον αητό ροβόλαγε στου Δημαρά τη Στάνη.
Πάει μωρέ, πάει, πάει να κάνει τη Λαμπρή
πάει να κάνει τη Λαμπρή και το Χριστός Ανέστη.
Άιντε, Χριστός Ανέστη, Χριστός, Χριστός Ανέστη, Δήμαρα (v)
Άιντε Χριστός Ανέστη Δημαρά κι αληθινός Ανέστη.
Κανείς μωρέ, κανείς, κανείς δεν τον εγνώρισε (v)
άιντε, κανείς δεν τον εγνώρισε (v) από τους εδικούς του
παρά μωρέ, παρά παρά μια κόρη μοναχά
παρά μια κόρη μοναχά μια πρώτη του ξαδέρφη.
Άιντε, που ήσουνα Πέτρο, που ήσουν που ήσουνα Πέτρο ξάδερφε,
που ήσουνα Πέτρο ξάδερφε τώρα δώδεκα χρόνια.
Μωρέ σώπα ξαδέρφη, σώπα σώπα ξαδέρφη μην το λες
σωπά ξαδέρφη μην το λες και μην το κουβεντιάζεις
Άιντε, και μας ακούσει, και μας και μας ακούσει η γειτονιά
Άιντε και μας ακούσει η γειτονιά κι η παραπέρα ρούγα
άιντε, νερό ξαδέρφη, νερό, νερό ξαδέρφη για να πιω
Νερό ξαδέρφη για να πιω γιατί είμαι διψασμένος.
Άιντε και το βαρέλι, και το, και το βαρέλι άρπαξε
και το βαρέλι άρπαξε νερό για να του φέρει.
Άιντε, ώσπου να πάει, ωσπού, ώσπου να πάει κι ώσπου να 'ρθει
ωσπού να πάει και ώσπου να 'ρθει νερό για να του φέρει
πικρό ντουφέκι, πικρό, πικρό ντουφέκι έπεσε
Μωρέ πικρό τουφέκι έπεσε στου Πέτρου το κεφάλι.

5. ΜΙΑ ΧΗΡΑ ΕΧΕΙ ΟΜΟΡΦΟ ΥΓΙΟ

Μια χήρα έχει όμορφο υγιό
πεστ' όπως το λέω κ' εγώ,
κι όμορφο παλληκάρι
πια κοπέλα θα το πάρει.
Τον εξηλεύει η γειτονιά
γεια σου αγάπη μου παλιά,
τον εξηλεύει η ρούγα

γεια σου αγάπη μου καινούργια.
Τον εξηλεύει η μάνα του,
τρομάρα και λαχτάρα του,
άντρα θέλει να τον πάρει
και στεφάνι να του βάλει.
Μια Κυριακή και μια Λαμπρή
απόφαση να του το πει,
μια φιλντισένια μέρα
ντύθει σαν την περιστερά.
– Εγώ γιόκα μου σ' αγαπώ
μα ντρέπομαι να σου το πω,
άντρα θέλω να σε πάρω
και στεφάνι να σου βάλω.
– Μάνα μουρλή, μάνα τρελή
πια μάνα πήρε το παιδί
και πιο παιδί τη μάνα
για να γκεζεράν αντάμα;
Βάλε φωτιά στο στόμα σου
για να καεί το σώμα σου,
και λαύρα στο κορμί σου
που θα πάρεις το παιδί σου.

Το τραγούδι είναι συρτός χορός.

6. ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΜΑΗΣ Κ' ΑΝΟΙΞΗ

Τώρα Βλαχά μ', τώρα 'ναι Μάης κ' Άνοιξη
τόρα είναι καλοκαίρι Βλάχα μου με το τσεμπέρι.
Τώρα Βλαχά μ', τώρα αγαπιόνται τα πουλιά
και φιλιόνται τα τρυγόνια και συχνολαλούν τ' αηδόνια.
Τώρα Βλαχά μ', τώρα αποφάσισα και 'γω
για να έβγω στο σεργιάνι Βλάχα μου με το γιορντάνι.
Να παρ Βλαχά μ' να πάρω χίλια πρόβατα
μωρ' και πεντακόσια γίδια Βλάχα μου με τα στολίδια.
Να παμ Βλαχά μ', να πάμε απάνω στα βουνά
για να ρίζουμε τη στάνη Βλάχα μου με το γιορντάνι.
Εσύ Βλαχά μ', εσύ θα 'χεις τα πρόβατα
μωρ' κ' εγώ θα 'χω τα γίδια Βλάχα μου με τα στολίδια.
Θα τρω Βλαχά μ', θα τρώμε γάλα το πρωί
και τυρί το μεσημέρι Βλάχα μου με το τσεμπέρι.
Θα πα Βλαχά μ' θα πάρεις και τη ρόκα σου
για να φτιάξεις τα προικιά σου, γεια σου βλαχοπούλα μ' γεια σου.

7. ΤΩΡΑ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

Τώρα τα πουλιά μωρέ, τώρα τα χελιδόνια
τώρα οι πέρδικες Δημήτρη, Τούτουνα Πασά και Αργίτη.
Τώρα οι πέρδικες μωρέ ξυπνολαλούν και λένε:
– Μην τον είδατε Χελιώτη Τούτουνα Τροπολιτσιώτη
μην τον είδατε μωρέ τον Τούτουνα τον κλέφτη
τον αρχιληστή Δημήτρη Τούτουνα Πασά και Αργίτη
μην τον είδατε Σεχώτη Τούτουνα Τροπολιτσιώτη.
– Χθες τον είδαμε μωρέ σ' ενός βλάχου τη στάνη
κι έτρωγε κι έπινε Δημήτρη Τούτουνα Πασά και Αργίτη
κι έτρωγε κι έπινε μωρέ αρνιά και γουρνοπούλες
τον κερνάγανε μωρέ πέντε-έξι βλαχοπούλες
και του λέγανε Δημήτρη Τούτουνα Πασά και Αργίτη.
– Δεν παντρεύεσαι μωρέ να πάρεις βλαχοπούλα
σαν και μένα την Ελένη γεια σου μικροπαντρεμένη
σαν και μένανε μωρέ και σαν την αδερφή μου.

8. ΣΩΠΑΣΤΕ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΑ ΜΟΥ

Σωπάστε πα' κ' αμάν ανάν, σωπάστε παλληκάρια μου
σωπάστε παλληκάρια μου και μην παραπονιέστε
εγώ δεν ε' κ' αμάν αμάν, εγώ δεν έχω τίποτα
έχω δεν έχω τίποτα παρά 'μαι λαβωμένος.
Πικρή πουν' η λαβωματιά φαρμακερό το βόλι.
Για πάρτε με και φέρτε με ψηλά στην Άγια Λαύρα
πού 'ναι τα δέντρα τα ψηλά τα δασοφυτεμένα
κόψτε κλαδιά και στρώστε μου
κι φτιάξτε μου γιατάκι
μάιδε στενό μάιδε πλατύ μάιδε πολύ μεγάλο
να στέκω ορθός να ζώνομαι και δίπλα να κοιμάμαι
και στη δεξιά μου τη μεριά ν' αφήσετε παραθύρι
να μπαίνει ο ήλιος το πρωί, καρσί το μεσημέρι
να μπαينوβγαίνει το πουλί να φέρνει το χαμπέρι.

9. ΓΙΩΡΓΟ ΒΑΡΟΥΝ ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΡΑ

Άιντε, Γιώργο βαρούν τα σήμαντρα, σημαίνουν και οι καμπάνες
να πας Γιώργο 'μ στην εκκλησιά να πας να μεταλάβεις.
– Μάνα μου σα με ρώτησες να σου το μολογήσω.
Μάνα μου εγώ κολάστηκα σοντάημουνα στρατιώτης
με ρίξανε στο ιππικό κι έγινα καβαλάρης
ούλοι τα δέναν τ' άλογα σε λεμονιάς κλωνάρι
κι εγώ πήγα και το 'δεσα σε λυγερής το μνήμα

και τ' άλογο ήταν πονηρό πολύ μαργιολεμένο
κι έσκαψε με τα νύχια του και με τα πέταλά του
βγάξει την κόρη ζωντανή βγάξει την κόρη ακέρια
Σταυρό της είχαν στο λαιμό και κόνισμα στα χέρια
όλοι φυλούσαν το σταυρό κι εγώ τα μαύρα μάτια
Γι αυτό μανάμ κολάστηκα και είμαι κολασμένος

10. ΔΕ ΣΤΟ 'ΠΑ ΓΙΩΡΓΟ ΜΙΑ ΦΟΡΑ

Δε στο 'πα Γιώργο δε στο, δε στο πα Γιώργο μια φορά
δε στο 'πα Γιώργο μια φορά δε στο πα τρεις και πέντε
τις έμορφες μην αγαπάς τις ρούσες μην ζηλεύεις
οι έμορφες θε να σε φαν κ' οι ρούσες θα σε πιούνε.
Μια Εβριοπούλα το 'λεγε του Γιώργου το τραγούδι.
– Όλα τα βράδια Γιώργο να 'ρχεσαι κι όλα τα μεσημέρια
Σάββατο βράδυ μην ερθείς Σάββατο μεσημέρι
τι έχουν οι Οβραίοι σύναξη γιορτάζουν τη γιορτή τους.

11. Ο ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΟΥΔΙΑ

Ο Γιάννος με τη Μαρουδιά σ' ένα σχολειό διαβάζαν
κι έμαθε η Μάρω πλιότερα κι αναγελάει το Γιάννο.
Του Γιάννου κακοφάνηκε της μάνας του το λέει
– Μάνα τη Μάρω αγάπησα γυναίκα να την πάρω.
– Τι λες Γιάννο παιδάκι μου, τι λες Γιάννο παιδί μου
τη Μάρω έχεις αδερφή και πρώτη σου ξαδέρφη.
Τη Μάρω αρραβωνιάζανε κι ο Γιάννος αρρωσταίνει
τη Μάρω στεφανώνουνε κι ο Γιάννος ξεψυχάει.
Συμπεθεριό και λείψανο τα δυο συναπαντιούνται
στέκεται η Μάρω και ρωτά τα χέρια σταυρωμένα
– Κι αν τίνος ειν' το λείψανο με το χρυσό κιβούρι.
– Του Γιάννου είναι το λείψανο με το χρυσό κιβούρι.
Σκύβει η Μάρω τον φιλεί κι απάνω ξεψυχάει.
Τους πήραν και τους θάψανε σ' ένα ερημοκκλήσι
στου Γιάννου βγαίνει πλάτανος στης Μάρως κυπαρίσσι
βοριάς φυσάει τον πλάτανο, νοτιάς το κυπαρίσσι
και η μάνα τους αγνάντευε από το παραθύρι.
– Για 'δες τα κακόμοιρα πως είναι αγκαλιασμένα
όπως φιλιόταν ζωντανά φιλιούνται πεθαμένα.

12. ΜΗ ΧΑΛΑΤΕ ΤΟ ΧΟΡΟ

Μη χαλά, να ζήσετε να πολυχρονίσετε

μη χαλάτε το χορό γιατί είμαι ξένος και θα δω
και θα πα να ζήσατε, εδώ χάμου να φωτίσετε
και θα πα να μολογώ στο δικό μου το χωριό.
Όλα τα, να ζήσετε να πολυχρονίσετε
όλα τα κορίτσια τα 'δα με παιχνίδια και με χάρδια
και μια νια, να ζήσετε εδώ χάμου να φωτίσετε
και μια λαμπροφορεμένη μου 'χει την καρδιά καμένη.
Δεν μπορώ, να ζήσετε να πολυχρονίσετε
δεν μπορώ να τη γελάσω το χεράκι της να πιάσω.
Το χεράκι της να πιάσω να την πάρω να πλαγιάσω.
Και με ορμή, να ζήσετε, εδώ χάμου να φωτίσετε
και με ορμήνεψε μια θειά της μια πρωτοξεδέρφισσά της.
– Στον χορό βρ' ανόητο, βρε παλιοασυλλόγιστο
στο χορό οπού χορεύει σύρε πιάστην απ' το χέρι.
Κι αν τι δεις βρ' ανόητο, βρε παλιοασυλλόγιστο
κι αν τη δεις να κοκκινίσει, άλλος θε να τη φιλήσει
κι αν τη δεις και πάρει πέτρα, παρ' τα ρούχα και σκαπέτα
κι αν τη δεις και πάρει χώμα, έχε απαντοχή ακόμα
κι αν τη δεις και σου γελάσει, μα με σένα θα πλαγιάσει.